06/04/2020

“Παρακαλώ το λαό να δείξει κατανόηση τη Μεγάλη Εβδομάδα”

Οικουμενικό Πατριαρχείο / Αρχιεπισκοπή Αυστραλίας

«Η μεγαλύτερη οδύνη αυτή τη στιγμή, είναι για τον Αρχιεπίσκοπο. Διότι εγώ είμαι κλεισμένος στο σπίτι μου, στην Αρχιεπισκοπή, στο γραφείο μου και δεν μπορώ να επικοινωνήσω με το ποίμνιο μου», παραδέχθηκε ο προκαθήμενος της Ελληνορθόδοξης Εκκλησίας της Αυστραλίας κ. Μακάριος, σε συνέντευξή τους **προς το Ελληνικό Πρόγραμμα της Ραδιοφωνίας SBS.**

Ο Σεβασμιώτατος είπε ότι λόγω της προκληθείσας κατάστασης με τον κορωνοϊό έχει αναγκαστεί να ακυρώσει υποχρεώσεις που έχει αναλάβει έως και τον Αύγουστο.

Επιπλέον συνεχάρη την Ομογένεια που έχει «δείξει μεγάλη κατανόηση, όχι μόνο στην πλειοψηφία αλλά ομοφώνως» και «έχει αποδεχτεί αυτές τις αποφάσεις και δείχνει κατανόηση και συμπαρίσταται στη μεγάλη αυτή δοκιμασία που περνάει η κοινωνία μας».

Επίσης, στην ίδια συνέντευξη την προηγούμενη Τετάρτη, απηύθυνε θερμή έκκληση για τήρηση των αυστηρών μέτρων και την επικείμενη μεγάλη Εβδομάδα.

Ολόκληρη η συνομιλία με τον του κ. Μακάριο έχει ως εξής

Πολλά μηνύματα δέχεται το πρόγραμμά μας αυτή την περίοδο για το πώς η ομογένεια θα γιορτάσει την επικείμενη Μεγάλη Εβδομάδα και την γιορτή της Λαμπρής. Ερωτήματα για το πότε θα επιτραπεί να ξαναπάει ο κόσμος στις λειτουργίες, πότε θα μπορέσει να γιορτάσει σύμφωνα με την παράδοση και όλα τα αυτά τα συναφή θέματα. Σε ότι έχει να κάνει με την Ελληνορθόδοξη Εκκλησία, ο αρμοδιότερος για να απαντήσει για όλη την Αυστραλία είναι ο αρχιεπίσκοπος, ο κ. Μακάριος. Ο Σεβασμιώτατος βρίσκει σήμερα το χρόνο να είναι μαζί μας τηλεφωνικά έστω, για να έχουμε μία σύντομη επικαιρική συζήτηση. Θέλω να ξεκινήσουμε Σεβασμιώτατε με ένα μήνυμά σας προς τους ομογενείς οι οποίοι αυτές τις ημέρες, εκτός από την δοκιμασία της απομόνωσης και των άλλων περιοριστικών μέτρων λόγω του κορωνοϊού, στερούνται αναγκαστικά και της συμμετοχής τους στη Θεία Λειτουργία και Κοινωνία. Ποιον λόγο παρηγοριάς και ενίσχυσης απευθύνετε εσείς στον κόσμο, γιατί είμαι βέβαιος ότι δεν σας τηλεφωνεί μόνο ένας δημοσιογράφος, όπως τώρα καλή ώρα για να μιλήσετε, αλλά δέχεστε τηλεφωνήματα και κρούσεις και από ομογενείς από όλη την Αυστραλία.

Είναι αλήθεια αυτό που λέτε, δεχόμαστε πολλά τηλεφωνήματα. Πολλά γράμματα έχουν φτάσει στην Αρχιεπισκοπή, αμέτρητα emails που οι άνθρωποι εκφράζουν την αγωνία τους, εκφράζουν τη συμπαράστασή τους στις αποφάσεις που μέχρι τώρα έχει λάβει η Αρχιεπισκοπή και δείχνουν την κατανόησή τους. Για αυτό θα μου επιτρέψετε πρωτίστως μέσα από την εκπομπή σας, να πω ένα μεγάλο ευχαριστώ, μέσα από τα βάθη της καρδιάς μου για την κατανόηση που βρίσκουμε από τους ανθρώπους. Τα μέτρα τα οποία έχουν τεθεί δεν είναι μέτρα τα οποία εγώ προσωπικά επέβαλα, είναι μέτρα τα οποία ακολουθούμε σύμφωνα με τις οδηγίες της πολιτείας και βεβαίως σύμφωνα και με τις οδηγίες της επιστημονικής κοινότητας. Ότι μας λένε ότι είναι σημαντικό, ότι είναι απαραίτητο να γίνει αυτό το κάνουμε. Δοξάζω τον Θεό διότι να σας εξομολογηθώ, στην αρχή είχα πολλούς δισταγμούς και πίστευα ότι θα υπάρχουν πολλές αντιδράσεις από το λαό μας.

Όμως ο λαός έχει δείξει μεγάλη κατανόηση, όχι μόνο στην πλειοψηφία αλλά ομοφώνως έχει αποδεχτεί αυτές τις αποφάσεις και δείχνει κατανόηση και συμπαρίσταται στη μεγάλη αυτή δοκιμασία που περνάει η κοινωνία μας. Το μήνυμα που θέλω να δώσω είναι ό τι εμείς ανήκουμε στην εκκλησία της χαράς. Εμείς

ανήκουμε στην εκκλησία της Αναστάσεως και αυτό το οποίο μας διδάσκει η εκκλησία δεν είναι ένας τρόπος ηθικός για το πως θα γίνουμε καλοί ή κακοί άνθρωποι. Η εκκλησία μας διδάσκει πώς να ξεπερνούμε με τον θάνατο. Αυτή η δοκιμασία που περνάμε, είναι μια μεγάλη πρόκληση ακριβώς για να δοκιμαστεί η πίστη μας και η αγάπη μας στο Χριστό και στην εκκλησία. Να ξεπεράσουμε τα ανθρώπινα, να ξεπεράσουμε τα γήινα και να δούμε πώς θα ανταποκριθούμε σε αυτό το κάλεσμα των καιρών και πώς θα προσαρμόσουμε την πίστη μας, την αγάπη μας στον Χριστό, στην εκκλησία, στις ακολουθίες, μέσα σε αυτές τις δύσκολες συνθήκες που περνάει η κοινωνία μας και η εκκλησία αντιμετωπίζει, οι οποίες είναι πρωτοφανείς για τα 2,000 χρόνια ιστορίας που έχουμε.

Σεβασμιώτατε, το είπατε και εσείς προ ολίγου ότι η εκκλησία έχει συμμορφωθεί πλήρως με τις υποδείξεις των αρμόδιων αρχών και έχει προχωρήσει σε πρωτόγνωρα βήματα όπως το να λειτουργούν οι ναοί μόνο με τον ιερέα και τον ψάλτη, να μη χορηγείται η Θεία Κοινωνία και βεβαίως ελάχιστοι πλέον μπορούν να παρίστανται σε κηδείες, γάμους, βαπτίσεις και τα λοιπά. Τα πράγματα δυσχεραίνουν ακόμη περισσότερο γιατί έρχονται οι άγιες μέρες της Λαμπρής και ακούω ακροατές μας Σεβασμιώτατε, ανθρώπους της οικογένειας να λένε: Ότι απαγορεύσεις και αν ισχύουν, το βράδυ της Ανάστασης θα πάω να πάρω το Άγιο Φως. Υπάρχει πρόνοια για το πως μπορούν οι πιστοί να συμμετέχουν στην κατάνυξη της Μεγάλης Εβδομάδας και της Ανάστασης, υπό αυτές τις δύσκολες συνθήκες;

Είμαι σε συνομιλία και σε συνεργασία με τις αρχές. Όμως, επειδή θέλω να είμαι ειλικρινής, βλέπω ότι δεν υπάρχουν οι προϋποθέσεις να υπάρξει κάποια αλλαγή. Το κατανοώ. Από την άλλη κατανοώ και τους ανθρώπους που έχουν την αγωνία να πάνε στην εκκλησία. Αν θέλετε και αν μου επιτρέπετε να σας πω ότι το μεγαλύτερο πρόβλημα από όλους τους ανθρώπους, η μεγαλύτερη οδύνη αυτή τη στιγμή, είναι για τον Αρχιεπίσκοπο διότι εγώ είμαι κλεισμένος στο σπίτι μου, στην Αρχιεπισκοπή, στο γραφείο μου και δεν μπορώ να επικοινωνήσω με το ποίμνιο μου. Αναγκάστηκα να ακυρώσω 25 ταξίδια που είχα μέχρι τον Αύγουστο. Αυτό για μένα ξέρετε είναι ένας μεγάλος Σταυρός. Δεν ξέρω αν έχω περάσει ποτέ στη ζωή μου μεγαλύτερη δυσκολία και μεγαλύτερη δοκιμασία, από το να περιορίσουν οι συνθήκες, οι ανάγκες, οι καταστάσεις. Να με περιορίσουν και να μην μπορώ να δω τους ανθρώπους μου, να μην μπορώ να μοιράσω αντίδωρο, να μην μπορώ να βγω στην Ωραία Πύλη να κηρύξω, να μην μπορώ να τους αγκαλιάσω, να τους μιλήσω. Είχαμε και αυτή τη διαχυτική και εγκάρδια σχέση ξέρετε με το λαό και τώρα όλα αυτά κόπηκαν. Με παρηγορεί το γεγονός ότι θα είναι, όλα αυτά, με ημερομηνία λήξεως. Παρακαλώ τους ανθρώπους και μέσα από το ραδιοφωνικό σταθμό σας και

μέσα από την αξιόλογη εκπομπή σας, παρακαλώ το λαό μας να δείξει κατανόηση και τη Μεγάλη Εβδομάδα, αλλιώς θα έχουμε πολλά προβλήματα.

Ας πούμε τα προβλήματά, το ότι θα έρθει η αστυνομία, θα μας πάει στο τμήμα, θα μας ανακρίνει... αυτό είναι το λίγο. Αυτό το οποίο με ανησυχεί είναι μία εκκλησία να γίνει αφορμή να μεταδοθεί ο ιός σε μία οικογένεια και να έχουμε ανθρώπους που θα αρρωστήσουν ή και ανθρώπους που θα πεθάνουν. Αυτό δεν το θέλω και αν θέλετε να αναλύσω ακόμα περισσότερο τα μέτρα τα οποία έχουν ληφθεί, τα οποία είναι παγκόσμια δεν είναι μόνο η Αρχιεπισκοπή Αυστραλίας που έλαβε μέτρα. Μάλιστα εμείς έχουμε κάνει κάτι το οποίο είναι επιεικέστερο από τις γενικότερες οδηγίες του Οικουμενικού Πατριαρχείου. Το Πατριαρχείο λέει να κλείσουν οι εκκλησίες και να μη γίνεται Ακολουθία, ενώ εμείς ναι μεν έχουμε κλειστές τις εκκλησίες αλλά όλες οι ακολουθίες γίνονται κανονικά. Ο ιερέας πάει με τον ψάλτη και παντού γίνονται οι Ακολουθίες. Δεν σταματήσαμε τη λατρευτική πορεία της εκκλησίας και αυτό είναι ένα μέτρο που το κάνουμε ενσυνείδητα γιατί αντιλαμβανόμαστε την αγάπη και την αγωνία των ανθρώπων. Όμως θέλω να πω αυτό το οποίο ξεκίνησα προηγουμένως: Το χαρακτηριστικό που έχει αυτή η πανδημία είναι ότι εμείς λαμβάνουμε μέτρα όχι γιατί θέλουμε να διασφαλίσουμε τον εαυτό μας, αλλά διότι ακριβώς υπάρχει το πρόσωπο του πλησίον και όλα τα μέτρα τα οποία λαμβάνουμε, δεν σχετίζονται με μας αλλά σχετίζονται με τον άλλον που είναι απέναντί μου.

Αυτό είναι κάτι που ενέχει χριστιανικό και πνευματικό υπόβαθρο και θέλω να το καταλάβουμε όλοι μας. Οι ακροατές μας και οι πιστοί μας και οι κληρικοί μας. Σας διαβεβαιώ και σας υπόσχομαι οτι δεν έχω καμία αγωνία ούτε για την υγεία μου, ούτε για τη ζωή μου. Όμως με ενδιαφέρει το ότι αν έρθει κάποιος και φιλήσει το χέρι του αρχιεπισκόπου και έχει τον ιό μετά και ο επόμενος που θα φιλήσει το χέρι του αρχιεπισκόπου θα πάρει τον ιό και ο μεθεπόμενος και πάει λέγοντας. Μετά το χέρι του αρχιεπισκόπου αντί να είναι ένα χέρι που θα δίνει ευλογία, θα δώσει οδύνη και θλίψη .

Έχω έναν παρακλητικό κανόνα στην Αγία Τριάδα, τον οποίο μου έστειλε μάλιστα ένα κληρικός μας από τη Μελβούρνη, ο πατήρ Κοσμάς. Είναι τόσο ωραίος κανόνας ο οποίος παρακαλεί την Αγία Τριάδα, το Χριστό, τους αγίους μας, την Παναγία μας να παρέμβουν σε καιρό πανδημίας. Αυτό διαβάζω κάθε βράδυ και είναι η στιγμή που παρηγορούμαι και είναι και η στιγμή που κλείνω τα μάτια μου και ενώνομαι νοερά και προσευχήθηκα με όλο το λαό, με όλο τον κλήρο, με τους ανθρώπους μας, με τις εκκλησίες μας, με τα ιδρύματα μας, με τους ανθρώπους που είναι στα γηροκομεία μας, με τους μαθητές που είναι στα σχολεία μας. Είναι δύσκολο πάντως, είναι πολύ δύσκολο

Σεβασμιώτατε έχουμε δει πολλούς ναούς να μεταδίδουν τους χαιρετισμούς και τις λειτουργίες από το Facebook, το YouTube ενδεχομένως και άλλα μέσα. Λειτουργεί αυτός ο τρόπος, τι σας λένε από τις Ενορίες-Κοινότητες;

Ναι, είναι πολύ ευχαριστημένοι, δηλαδή με κάποιες επικοινωνίες που είχα χθες μάλιστα με κάποιους ναούς που έχουν αυτό το σύστημα, ο ένας έχει 77,000 παρακολουθήσεις, ο άλλος έχει 5,000, άλλοι πιο λίγες, άλλοι πιο πολλές. Έχει όμως ανταπόκριση τελικά.

Είναι μια εναλλακτική.

Δεν είναι απλώς εναλλακτική. Από τους αριθμούς που παρακολουθούμε, φαίνεται ότι οι άνθρωποι έστω κατά αυτό τον τρόπο έχουν μια παρηγορία.

Τα όσα συμβαίνουν Σεβασμιώτατε έχουν επιφέρει πολλές επιπτώσεις, με όλη τη σημασία της λέξης, στην καθημερινή μας ζωή. Φάνηκε αυτό και από την κουβέντα μας νωρίτερα. Δραστηριότητες αναστέλλονται ή και ματαιώνονται, επιχειρήσεις κλείνουν, υπάλληλοι παύονται ή απολύονται κ.τ.λ. Η Αρχιεπισκοπή, αν θέλετε και ως κορυφαίος διοικητικός οργανισμός, όχι μόνο πνευματικός και συνακόλουθα και οι ενορίες κοινότητες, πολλές από τις οποίες είναι αυτοτελείς με διοικητική και οικονομική δομή, πως τα βγάζουν πέρα αυτή την περίοδο; Υπάρχει πρόνοια για τις προκλήσεις που έρχονται, οι οποίες από ότι λένε οι αναλυτές, κυρίως οι οικονομικοί αναλυτές, θα είναι πιο σοβαρές και κρίσιμες;

Ετοιμάζω ένα διάγγελμα και ήθελα να ανακοινώσω μέσα από αυτό, αυτά τα οποία με ρωτάτε, όμως δεν έχω καμία δυσκολία να κοινοποιήσω και σε σας τις σκέψεις μου και τους προγραμματισμούς μου και το διάγγελμα θα ακολουθήσει.

Αναγνωρίζω ότι περνάμε δύσκολες στιγμές. Κάποιοι έχουν επηρεαστεί ψυχολογικά,

συναισθηματικά, επαγγελματικά. Κάποιοι έχουν χάσει τις δουλειές τους. Μίλησα με κάποιον άνθρωπο, ο οποίος μου είπε ότι έχει 700 υπαλλήλους και θα αναγκαστεί να διώξει τους 400 και θα αναγκαστεί να κάνει κάποιες περικοπές. Κάποιοι χάνουν τους μισθούς τους, κάποιοι δεν μπορούν να πληρώσουν τα δάνειά τους και αυτό βεβαίως επηρεάζει και τις ενορίες μας, τις ιερατικές οικογένειες αλλά και τους υπαλλήλους οι οποίοι εργάζονται στις ενορίες, στα σχολεία, στα ιδρύματα, στα γραφεία τα κεντρικά ή στα περιφερειακά γραφεία της Ιεράς Αρχιεπισκοπής.

Αυτό το οποίο έχουμε αποφασίσει εδώ στην Αρχιεπισκοπή με τους καλούς μας συνεργάτες να κάνουμε είναι το εξής: Πρώτον για το 2020, οι ενορίες που δεν έχουν τη δυνατότητα, απαλλάσσονται από την οικονομική υποχρέωση του 7% προς την Ιερά Αρχιεπισκοπή. Αυτό είναι κάτι πάρα πολύ δύσκολο όμως δεν θέλω να είμαι μακριά από τις ενορίες που παίρνουν δυσκολίες και το κάνω εν επιγνώσει, με προσωπική μου απόφαση και προσωπικό κόστος. Το κάνω διότι θέλω οι ενορίες να βρουν τη δυνατότητα να ορθοποδήσουν και όσο γίνεται, αυτή η δυσκολία να μην τους αγγίξει. Επομένως όσες ενορίες δεν μπορούν να πληρώσουν το 7% που είναι η υποχρέωσή τους, η συνεισφορά τους ή η ειλογή όπως λέγεται στη θεολογική γλώσσα, προς την Αρχιεπισκοπή για το 2020, θα έχουν τη δυνατότητα να μπορούν να το αποφύγουν.

Το δεύτερο είναι ότι δεν πρόκειται να απολύσουμε κανέναν από τους υπαλλήλους μας ούτε στην Αρχιεπισκοπή, ούτε στα περιφερειακά γραφεία, ούτε στο σχολείο, ούτε στα ιδρύματα, ούτε στις Βασιλιάδες, ούτε στην εστία, ούτε στα κέντρα πρόνοιας και μιλάμε για πολλές εκατοντάδες υπαλλήλων. Δεν θα απολυθεί κανείς.

Το τρίτο το οποίο είναι ένα μεγάλο ζήτημα που μας απασχολεί πάρα πολύ, είναι το ζήτημα της μισθοδοσίας του κλήρου. Πολλές ενορίες δεν μπορούν να πληρώσουν τους κληρικούς. Είμαστε σε συνεννόηση με τις αρχές, έχω βάσιμες υποσχέσεις από την πολιτεία ότι θα μπορέσουν οι ιερείς μας να ενταχθούν μέσα στα προγράμματα της πολιτείας που θα μπορούν να παίρνουν αυτό το επιμίσθιο που δίδεται κάθε εβδομάδα. Στην αρχή ήταν για 550 δολάρια, τώρα είπαν 750 δολάρια την εβδομάδα. Πρώτα ο Θεός ή σήμερα ή αύριο θα φύγει η σχετική εγκύκλιο προς τους ιερείς και πιστεύω και αυτό θα ρυθμιστεί. Επομένως για όσο διάστημα κρατήσει αυτή η κρίση οι ιερείς μας από 1η Μαρτίου μέχρι όσο πάει θα μπορούν να εξασφαλίσουν τουλάχιστον μία βασική μισθοδοσία για να μπορέσουν να ζήσουν τις οικογένειές τους.

Σεβασμιώτατε, από την έναρξη αυτής της πανδημίας, τόσο το Πατριαρχείο όσο και η Αρχιεπισκοπή εδώ και εσείς προσωπικά, παρατηρήσαμε να αντιδράτε με ψυχραιμία και νηφαλιότητα. Καταθέτουμε μία δημοσιογραφική εκτίμηση. Ωστόσο, σε κάποιες χώρες, κατά βάσιν ορθόδοξες, συμπεριλαμβανομένης και της Ελλάδας, αναπτύχθηκε μία ρητορική από ορισμένους μητροπολίτες και ιεράρχες που μάλλον έφερε

κριτική προς την Εκκλησία. Είμαι βέβαιος ότι παρακολουθείτε τον διάλογο των συναδέλφων σας, για παράδειγμα ο Μητροπολίτης Ναυπάκτου, για να πούμε κάτι το πολύ πρόσφατο, είπε πως εκτός από τον κορονωϊό αυτόν καθ' αυτόν, τον πονάει ιδιαίτερα και ο αποκαλούμενος «εκκλησιαστικός κορωνοϊός'», που προσβάλλει, όπως είπε, κληρικούς και επισκόπους. Εσείς πώς σχολιάζετε αυτά τα δρώμενα και πτυχές της ρητορικής που αναπτύχθηκε;

Εντάξει πάντοτε μία κρίση δίνει την αφορμή και την ευκαιρία στον καθένα να βγει να μιλήσει. Χθες μιλούσα σε κάποιο εκκλησιαστικό μέσο ενημέρωσης και μου έθεσε ένα σχετικό ερώτημα. Είπα ότι έχουμε αυτό το χαρακτηριστικό, εμείς οι ορθόδοξοι Έλληνες: Ενώ για θέματα ιατρικής θα μιλήσουν οι ειδικοί, για θέματα αστροφυσικής θα μιλήσουν οι ειδικοί, για θέματα τεχνολογίας θα μιλήσουν οι ειδικοί, για θέματα εκκλησίας και θεολογίας όλοι πιστεύουν ότι είναι ειδικοί και θεωρούν ότι όλοι έχουν υποχρέωση να βγουν είτε στα μέσα ενημέρωσης τα τηλεοπτικά, είτε στα ραδιοφωνικά, είτε στον έντυπο τύπο και να πουν τη γνώμη τους. Το ακόμα χειρότερο είναι ότι πολλές φορές θέλουν αυτή η γνώμη τους να επιβληθεί σαν να είναι η σωστότερη και η καλύτερη άποψη που έχει ποτέ κατατεθεί στο κοινό. Αυτό είναι κάτι που πρέπει πάρα πολύ να το προσέξουμε και το λέω διότι πολλές φορές αγγίζουμε και λεπτές χορδές της ψυχής της ιδιοπροσωπίας και της συνειδήσεως του ανθρώπου. Το να βγει να μιλήσει κάποιος για τη θεία κοινωνία που δεν πιστεύει στον Θεό είναι κάτι πολύ εύκολο, όμως ο άλλος που πιστεύει στον Θεό ο άλλος ο οποίος θέλει να αποδέχεται το γεγονός της Αναστάσεως, το γεγονός του μυστηρίου, το γεγονός του θαύματος, δεν είναι υποχρεωμένος να ακολουθήσει την άποψη του καθενός όπως και ο άλλος που δεν θέλει να πιστεύει στο Θεό, που κι αυτό το ενδεχόμενο είναι αποδεκτό και υπαρκτό δεν μπορώ να το αγνοήσω, δεν μπορεί να αποδεχτεί και δεν θέλω να το επιβάλλω να αποδεχθεί τη δική μου άποψη.

Επομένως πρέπει να είμαστε πάρα πολύ προσεκτικοί. Πρέπει να είμαστε πάρα πολύ ενωμένοι. Ενωμένοι στην Αρχιεπισκοπή και στην τοπική μας εκκλησία. Να έχουμε μία συμπόρευση και μία βεβαιότητα ότι και εγώ προσωπικά ο αρχιεπίσκοπος και οι επίσκοποι που είναι στις μεγάλες πόλεις της Αυστραλίας, που κάνουν και αυτοί ένα μεγάλο αγώνα για να στηρίξουν το λαό μας, αλλά και οι κληρικοί, προσπαθούμε να λάβουμε τις καλύτερες αποφάσεις και πάνω από όλα κοιτάζουμε ότι πούμε να έχει ως γνώμονα το κοινό καλό. Δεν παίρνουμε αποφάσεις που έχουν ιδιοτέλεια, δεν παίρνουμε αποφάσεις οι οποίες κοιτάζουν να διασφαλίσουν τον εαυτό μας ή τη δική μας ας πούμε παρουσία. Αυτό το οποίο μας ενδιαφέρει είναι το πώς θα πορευτεί η εκκλησία και ο λαός του Θεού για αυτό επαναλαμβάνω ότι πρέπει να είμαστε ενωμένοι και θα πρέπει να ακούμε τις οδηγίες του λαού. Τις οδηγίες της

Αρχιεπισκοπής προς το λαό. Το λέω αυτό γιατί πολλές φορές θα βγει ένας και θα πει το δικό του και θα βγει άλλος και θα πει το δικό του. Για να φέρω ένα παράδειγμα, μου έστειλαν ένα email που κάποιος μοναχός λέει θα πρέπει να πάρετε λάδι από το καντήλι της Παναγίας και να το βάλετε στην πόρτα σας, να κάνετε ένα σταυρό στην πόρτα σας. Αν το κάνετε αυτό σημαίνει ότι ο κορωνοϊός δεν θα μπει μέσα στο σπίτι σας. Εγώ αυτό δεν μπορώ να βγω να το πω στους ανθρώπους και δεν το πιστεύω κιόλας. Πολλές φορές πρέπει να είμαστε προσεκτικοί και να έχουμε ενότητα και εμπιστοσύνη στη φωνή της εκκλησίας, διότι η εκκλησία είναι υπεύθυνη. Ο κάθε μοναχός και ο κάθε άνθρωπος που θα βγει να πει μακρύ του και το κοντό του δεν θα λογοδοτήσει πουθενά. Εάν όμως εγώ βγω και πω κάτι το οποίο θα έχει συνέπειες, θα έχω και εγώ μετά συνέπειες. Θα κληθώ να απολογηθώ για τη λάθος απόφαση που πήρα έτσι δεν είναι;

Σεβασμιώτατε συνακόλουθα και θα ολοκληρώσουμε με αυτό, υπάρχει κάτι άλλο αυτές τις ημέρες που παρατηρούμε με αφορμή τις επιταγές κυρίως, το είπατε και εσείς, της επιστημονικής κοινότητας για τους κινδύνους που προκύπτουν από τον κορωνοϊό. Έσπευσαν κάποιοι να στρέψουν τα βέλη τους εναντίον της εκκλησίας και ιδίως εναντίον ορισμένων μυστηρίων, πρωτίστως της Θείας Κοινωνίας. Πώς πρέπει να αντιδρά και πώς αντιδρά βέβαια η εκκλησία σε αυτές τις «επιθέσεις» όπως τις χαρακτηρίζουν πολλοί;

Όπως είπα και προηγουμένως δεν μπορώ με το ζόρι να πείσω κάποιον άνθρωπο να πιστέψει αυτό το οποίο πιστεύω εγώ. Όμως όπως εγώ δεν βγαίνω να προσβάλω κάποιον μουσουλμάνο για παράδειγμα, για τα πιστεύω που έχει και αν βγω θα έχω επιπτώσεις, έτσι θα πρέπει και εμείς να διασφαλίσουμε την πίστη μας. Να διασφαλίσουμε τα πιστεύω μας, να διασφαλίσουμε αυτά τα οποία παραλάβαμε από τους πατέρες της εκκλησίας αλλά και από τους προγόνους μας. Εγώ αυτό το οποίο κάνω είναι να καταθέτω την αλήθεια με τον τρόπο που τη διδαχτήκαμε και με τον τρόπο που την έζησε και τη ζει η εκκλησία για περισσότερο από 2.000 χρόνια, χωρίς όμως να είμαι αν θέλετε εριστικός ή χωρίς να μπαίνω στη διαδικασία του πανικού και του απολογητισμού, διότι ξέρετε ζούμε και σε μία κοινωνία που κάποια πράγματα πρέπει να τα αποδεχόμαστε. Βεβαίως δεν έχω καμία υποχρέωση ούτε εγώ, ούτε οι κληρικοί, ούτε οι επίσκοποι να βγούμε και να μιλούμε και να προσπαθούμε να αποδείξουμε ότι δεν είμαστε «ελέφαντες». Ο καθένας έχει τα πιστεύω του και είναι κατανοητό αυτό.